

Ο ΕΙΣΑΓΓΕΛΕΥΣ
ΤΟΥ ΑΡΕΙΟΥ ΠΑΓΟΥ

Βαθμός Προτεραιότητας :

Αριθ. Γνωμ. 7

Αθήναι

26 ΙΩΝ. 1985

198

Π ρ ο ς

τὸ Ὑπουργεῖο Δικαιοσύνης

(Διεύθυνση Ζ - Τμήμα 2)

Ἐνταύθα-----
συνημμένο

Μέ τὸ ὑπ' ἀριθ. 9183/1985 ἔγγραφόν σας (καί μέ τή συννημμένη σ' αὐτό ἀναφορά) διατυπώνετε τὸ ἔρώτημα ἂν, μετὰ τήν ἀμετάκλητη περί διαζυγίου ἀπόφαση ἀλλοδαποῦ δικαστηρίου, ἀπαιτεῖται γιά τήν πνευματική λύση τοῦ κατὰ τοὺς κανόνες τῆς Ἀνατολικῆς Ὀρθοδόξου τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας ἱερολογηθέντος γάμου νά καταστεῖ ἀμετάκλητη ἢ κατ' ἄρθρ. 905 παρ. 4 Κ. Πολ. Δ. ἀπόφαση τοῦ Μονομελοῦς Πρωτοδικείου, μέ τήν ὁποία ἢ ὡς ἄνω ἀμετάκλητη περί διαζυγίου ἀπόφαση ἀλλοδαποῦ δικαστηρίου κηρύσσεται ἐκτελεστή στήν ἡμεδαπή καί ἂν καί ὑπό ποῖες προϋποθέσεις ὁ ἀρμόδιος Εἰσαγγελεὺς, κατ' ἀνάλογη ἐφαρμογή τοῦ ἄρθρ. 4 παρ. 6 τοῦ Ν. Δ/τος 126/1969, ὀφείλει νά ἀπευθύνει ἀντίγραφο τῆς ὡς ἄνω ἀποφάσεως στόν ἀρμόδιο Μητροπολίτη γιά τήν πνευματική λύση τοῦ γάμου. Σέ ἀπάντηση τοῦ ἐρωτήματος αὐτοῦ ἔχομε τήν τιμή νά σας γνωρίσουμε τά ἀκόλουθα:

1. Ὑπὸ τὸ κράτος ἰσχύος τῆς Παλαιᾶς Πολιτικῆς Δικονομίας, (ἐνόψη τοῦ ἄρθρου 858 Πο. Δικ.), ἀλλά καί μετὰ τήν εἰσαγωγή τοῦ Κώδικα Πολιτικῆς Δικονομίας (Α. Ν. 44/1967) εἶχε ἀνακύψει τὸ ζήτημα ἂν, προκειμένου ἢ ὡς ἄνω ἀμετάκλητη περί διαζυγίου ἀπόφαση τοῦ ἀλλοδαποῦ δικαστηρίου νά ἔχει ἰσχύ καί στήν ἡμεδαπή, ἦταν ἢ ὄχι ἀναγκαῖο νά κηρυχθεῖ ἐκτελεστή στήν ἡμεδαπή μέ ἀπόφαση ἡμεδαποῦ δικαστηρίου. Στῆ θεωρία ὑποστηρίζονταν διάφορες ἀπόψεις

μέ μᾶλλον κρατούσα (ιδίαι μετά τόν Α.Ν.44/1967) τήν ἀρνητική στό ὡς ἄνω ζήτημα ἀποψη, ἡ ἑξ νομολογία εἶχε διχασθεῖ καί τά δικαστήρια, μέ διάφορες γάθε φορά αἰτιολογίες, ἄλλοτε μεν κηρύσσανε ἐκτελεστές καί στήν ἡμεδαπή τίς ἀμετάκλητες περί διαζυγίου ἀποφάσεις τῶν ἁλλοδαπῶν δικαστηρίων καί ἄλλοτε ἀπορρίπτανε τίς σχετικές αἰτήσεις γιά κήρυξη ἐκτελεστῶν στήν ἡμεδαπή τῶν ὡς ἄνω ἀμετακλήτων ἁλλοδαπῶν ἀποφάσεων (πρβλ.σχετικῶς Μπρίνια, Ἀναγκαστική Ἐκτέλεση, Β' ἔκδ.1978, ὑπό τό ἄρθρο 905 παρ.44, σημ.110, ὅπου καί παραπομπές στή θεωρία καί νομολογία, πρβλ. καί Τούση, Οἰκογενειακόν Δίκαιον, ἔκδ.Δ, 1979 παρ.125, σημ. 4 καί τίς ἐκεῖ παραπομπές στό Χατζάκο, Θέμις ΜΑ 231 καί Ν.Δημητράκοπουλο, Νομ. Ἐνασχ., τόμ.Α, 89). Ὡς πρὸς τήν πνευματική λύση τοῦ γάμου ἀπό τόν ἀρμόδιο Μητροπολίτη ἀνακλύπτανε δυσχέρειες, διότι δέν ἦταν πάντοτε εὐχερές στόν ἀρμόδιο Μητροπολίτη νά ἐρευνᾷ οὔτε τό κατ' ἄλλοδαπό δίκαιο ἔγκυρο καί ἀμετάκλητο τῆς ἐν λόγῳ ἁλλοδαπῆς δικαστικῆς ἀποφάσεως, οὔτε τήν κατ' ἄλλοδαπό δίκαιο συνδρομή ἢ μή τῶν προϋποθέσεων τοῦ ἁρθροῦ 323 Κ.Πολ.Δ., οἱ ὁποῖες ἀπαιτεῖται νά συντρέχουν γιά τήν ἀναγνώριση καί στήν ἡμεδαπή τῆς ἰσχύος τοῦ δεδικασμένου πού ἀπορρέει ἀπό τήν ἁλλοδαπή δικαστική ἀπόφαση. Ἐνδῶς τῶν δυσχεριῶν αὐτῶν ἡ νομολογία (ιδίαι μετά τήν εἰσαγωγή τοῦ Κώδικος Πολιτικῆς Δικονομίας, Α.Ν.44/1967) ἄρχισε ὡς ἐπ' τό πλεῖστον νά κηρύσσει ἐκτελεστές καί στήν ἡμεδαπή τίς ἀμετάκλητες περί διαζυγίου ἀποφάσεις τῶν ἁλλοδαπῶν δικαστηρίων καί τοῦτο γιά νά διευκολύνει ἔτσι τήν πνευματική λύση τοῦ γάμου ἀπό τόν ἀρμόδιο Μητροπολίτη (πρβλ.σχετικῶς Μπρίνια, ὅπου ἄνωτ. μέ παραπομπές στή σχετική νομολογία).

2. Πρὸς ἄρση τῶν ὡς ἄνω ὑπό τόν ἀριθμό 1 ἀναφερομένων ἀμφισβητήσεων θεσπιστήνέ μέ τόν Ν.Δ/μα 958/1971 (ἄρθρο 62 παρ.2)

ή διάταξη της παρ.4 του άρθρου 905 Κ.Πολ.Δ., με την οποία ορίζεται ότι "αί διατάξεις των παρ.γρ.ών 1 έως 3 (περί κηρύξεως εκτελεστών στην ήμεδαπή άλλοδαπών δικαστικών αποφάσεων και γενικώς άλλοδαπών εκτελεστών τίτλων) εφαρμόζονται και διά την αναγνώρισιν δεδοικασμένου έξ απόφασις άλλοδαποθ δικαστηρίου, απορώσης τήν προσώπικην κατάστασιν". Ανεξαρτήτως των αμφισβητήσεων που προκάλεσε τό ζήτημα της σχέσεως της διατάξεως αυτής προς τήν διάταξη του άρθρου 323 Κ.Πολ.Δ. (πρβλ. σχετικώς για τις διαφορές απόψεις Μπρίνια, όπου αναγ., υπό τό άρθρο 905, παρ.44, IV, σελ. 116+118), βέβαιον είναι ότι ή διάταξη αυτή θεσπίστηκε κυρίως για να υποβοηθήσει και να διευκολύνει τους αρμόδιους Μητροπολίτες στην αντιμετώπισή των ως άνω υπό τον αριθμό 1 δυσχερειών και αμφισβητήσεων, τις οποίες αντιμετώπιζαν προκειμένου να λύσουν τό γάμο πνευματικώς επί τῆ βάσει αμετακλήτης περι διαζυγίου αποφάσεως άλλοδαποθ δικαστηρίου. Τό ότι αυτός ήταν κυρίως ο σκοπός και ο λόγος της θεσπίσεως της παρ.4 του άρθρου 905 Κ.Πολ.Δ. προκύπτει και από τήν Εισηγητική Έκθεση του Ν.Δ/τος 958/1971, στην οποία αναγράφονται σχετικώς τά εξής: "Σοβαρόν ζήτημα ἐγεννήθη ως προς τήν ισχύν άλλοδαπών αποφάσεων διαπλαστικού ή αναγνωριστικού χαρακτήρος, ιδίως περι διαζυγίου. Δεδομένου ότι ταύται δέν κηρύσσονται εκτελεστικά, δέν υπάρχει διάταξις, βάσει ούτης οποίας να επιτυχάνεται ή επέλευσις των συνεπειών των εν Ελλάδι. Συνέβη μάλιστα να μή πραγματοποιείται ή πνευματική λύσις γάμων, λυθέντων αμετακλήτως δι' έγκυρών και ισχυρών αποφάσεων άλλοδαπών δικαστηρίων, λόω δισταγμού αναγνωρίσεως της ισχύος των παρά των αρμοδίων μητροπολιτών. Εκ του λόγου τούτου έκρίθη αναγκαία ή προσθήκη 4ης παραγράφου εις τό άρθρον 966 (ήδη άρθρο 905), διά της διατάξεως της οποίας διευθετείται τό ζήτημα".

3. Από όσα έντεθήκανε άνω έρω συνάγεται ότι, πριν νά θεσπισθεϊ ή διάταξη της παρ.4 του άρθρου 905 Κ.Πολ.Δ., ήταν, κατά μία άποψη, δυνατό κατά νόμο νά χωρήσει ή πνευματική λύση του γάμου από τον άρμόδιο Μητροπολίτη επί τη βάσει άμετάκλητης περί διαζυγίου αποφάσεως άλλοδαπου δικαστηρίου, χωρίς νά ήταν άναγκαίο νά είχε κηρυχθεϊ ή έν λόγω άλλοδαπή απόφαση έκτελεστή στην ήμεδαπή μέ απόφαση ήμεδαπου δικαστηρίου. Μέ τη διάταξη του άρθρου 905 παρ.4 Κ.Πολ.Δ. επιδιώχθηκε άπλως νά υπάρξει μία δικαστική διερεύνηση (μέ δικαστική απόφαση) των προϋποθέσεων της ισχύος και στην ήμεδαπή της άμετάκλητης περί διαζυγίου αποφάσεως του άλλοδαπου δικαστηρίου και τουτό για νά άρθουν οι τυχόν άμφιβολίες και δισταγμοί του άρμόδιου για την πνευματική λύση του γάμου Μητροπολίτη. Συνεπώς θά υπεράκοντιζε τη βούληση του νομοθέτη και τον ως άνω σκοπό της θεσπίσεως της διατάξεως της παρ.4 του άρθρου 905 Κ.Πολ.Δ. ή άποψη ότι για νά προβεϊ ό άρμόδιος Μητροπολίτης στην πνευματική λύση του γάμου απαιτείται νά κατιστεϊ άμετάκλητη ή απόφαση του Μονομελούς Πρωτοδικείου, μέ την οποία κηρύσσεται έκτελεστή στην ήμεδαπή ή άμετάκλητη περί διαζυγίου απόφαση του άλλοδαπου δικαστηρίου. Ο άρμόδιος Μητροπολίτης όφείλει νά προβεϊ στην πνευματική λύση του γάμου κατ'άρχή επί τη βάσει της όριστικής και μόνο αποφάσεως του Μονομελούς Πρωτοδικείου, μέ την οποία κηρύσσεται έκτελεστή στην ήμεδαπή ή άμετάκλητη περί διαζυγίου απόφαση του άλλοδαπου δικαστηρίου. Υέρ της άπόφσεως αυτής συνηγορεί και τό ότε ή πρόσ τό Μονομελές Πρωτοδικείο άπευθυνομένη αίτηση περί κηρύξεως έκτελεστής της άμετάκλητης περί διαζυγίου αποφάσεως του άλλοδαπου δικαστηρίου δ κάζεται κατά τη διαδικασία των άρθρων 740 έως 781 Κ.Πολ.Δ. όπως όρίζεται τουτό ρητώς στις

παρ. παρ. 1 και 4 του άρθρου 905 Κ.Πολ.Δ), δηλαδή δικάζεται κατά τη διαδικασία της εκουσίας δικαιοδοσίας, στην οποία ισχύει το άρθρο 763 Κ.Πολ.Δ., κατά το όπερ «η προθεσμία της έφεσεως και η άσκηση αυτής δεν αναστέλλουν την ισχύον και εκτέλεσιν της απόφασεως». Για να ανασταλεί η ισχύς και η εκτέλεση της ως άνω οριστικής απόφασεως του Μονομελούς Πρωτοδικείου απαιτείται είτε να όρθωθεί τουτό ρητώς στην ως άνω απόφαση του Μονομελούς Πρωτοδικείου (άρθρο 763 παρ.2 Κ.Πολ.Δ), είτε, αν άσκηθεί έφεση, η ως άνω αναστολή ισχύος και εκτελέσεως της απόφασεως να διαταχθεί και πάλι με δικαστική απόφαση (άρθρο 763 παρ.3 Κ.Πολ.Δ), εάν δε άσκηθεί άναίρεση, ή άνασολή ισχύος και εκτελέσεως της απόφασεως τους Εφέτελου μπορεί να διαταχθεί με απόφαση του Αδελφείου Πάγου κατ' άρθρο 565 παρ. Κ.Πολ.Δ. (πρβλ. άρθρο 770 Κ.Πολ.Δ). Μόνον αν διαταχθεί ως άνω ή άναστολή της ισχύος και εκτελέσεως της απόφασεως του Μονομελούς Πρωτοδικείου (ή κατ' τις περιστάσεις του Εφέτελου) μπορεί ο άμμόδιος Μητροπολίτης να άρνηθεί νομίμως την πνευματική λύση τό γάμου, άλλως όποχρεούται να λύσει πνευματικώς τό γάμο επί τη βάσει και μόνο της οριστικής απόφασεως του Μονομελούς Πρωτοδικείου, με την οποία κηρύσσεται η εκτέλεση στην ήμεδαπή ή άμετάκλητη περί διαζυγίου απόφαση του άλλου άπου (δικαστήριου). Στο 4ο Στά άνωτέρω όπσο τον ήριθμό 3 εκτεθέντα δεν αντίκειται η διάταξη του άρθρου 49 παρ.6 του Ν.Δ.τος 126/1969 "Περί καταστάσεως χάρτου της Εκκλησίας της Ελλάδος" με την οποία διαγοραξη όρίζεται ότε: "της περί άκυρότητος ή διάλυσεως του γάμου δικαστικής απόφασεως, κατάστασης άμετάκλητου, ο Εισαγγελεός άπειυθύνει αντίγραφον αυτής προς τον Αρχιερέα τον εκδόντα την άδειάν γάμου, όποχρεούμενον να άκυρώση και πνευματικώς εις την

πρώτην περίπτωση ή κηρύξη και πνευματικώς λελυμένον τόν γά-
μον εις τήν δευτέραν". Ως "αμετάκλητη απόφαση", για τήν οποία
γίνεται λόγος στην προπαρατετα διατάξη, νοείται ή δικαστι-
κή απόφαση με τήν οποία απαγγέλλεται τό διαζύγιο και όχι ή
κατ' άρθρο 905 παρ. 4 Κ. Πολ. Δ. απόφαση του Μονομελούς Πρωτοδί-
κειου, με τήν οποία κηρύσσεται έκτελεστή στην ήμεδαπή ή αμε-
τάκλητη περί διαζυγίου απόφαση του άλλοδαπού δικαστηρίου. Για
τό λόγο αυτό ακριβώς και γίνεται δεκτό ότι για να λυθεί πνευ-
ματικώς ό γάμος απαιτείται να έχει καταστεί αμετάκλητη ή περί
διαζυγίου απόφαση του άλλοδαπού δικαστηρίου (πρβλ. Τούση, *Οικο-
γενειακόν Δίκαιον*, έκδ. Δ, 1972, τόμ. Α, παρ. 125, σημ. 4 και τήν
έκει παραπομπή στο Δ. Γιρόπουλα, *θέμις ΜΒ*, 446; πρβλ. και Μπρίνια,
όπου άνωτ., υπό τό άρθρο 905, παρ. 4, IV, σελ. 116-117). Ούτε από
τό σκοπό, ούτε από τό λόγο της θέσεως της ως άνω διατάξεως του
άρθρου 49 παρ. 6 του Ν. Δ/τος 126/1969 (ανάλοχη ή διάταξη του
άρθρου 55 παρ. 4 του Ν. 671/1943). συνάγεται ότι ή διάταξη αυτή
μπορεί να εφαρμοσθεί κατ' αναλογία ή με άλλη έρμηνευτική μέθο-
δο και για τήν κατ' άρθρο 905 παρ. 4 Κ. Πολ. Δ. (διάταξη άλλως τε
μεταγενέστερη της πρώτης) έκδ. δόμενη απόφαση του Μονομελούς
Πρωτοδικείου, διότι τυχόν παρικοπή μιās τέτοιας απόψεως τό μόν
θά παρέβλεπε τήν ως άνω (υπό τους αριθμούς 1 και 2) προϋπόθεσι-
της θέσεως της διατάξεως του άρθρου 905 παρ. 4 Κ. Πολ. Δ, τό δε
θά οδηγούσε στο να απαιτούνται δύο (και όχι μία) όπως ορίζεται
στο άρθρο 49 παρ. 6 του Ν. Δ/τος 126/1969) αμετάκλητες δικαστικές
αποφάσεις για τήν πνευματική λύση του γάμου. Η τυχόν αντίρρηση
ότι έτσι είναι δυνατό να λυθεί ό γάμος πνευματικώς επί τη βάσει
της κατ' άρθρο 905 παρ. 4 Κ. Πολ. Δ. οριστικής αποφάσεως του Μονομε-
λούς Πρωτοδικείου (με τήν οποία κηρύσσεται έκτελεστή στην ήμε-

-δαπή ή αμετάκλητη περί διαζυγίου απόφαση του άλλοδαπου δικαστηρίου), ή οποιασδήποτε συνέχεια μπορεί να εξαφανισθεί με έφεση (καί η απόφαση του Εφετείου με αναιρέση), παραβλέπει το ότι, όπως ελέχθη ανωτέρω υπό τον αριθμό 3, υπάρχει πάντοτε η δυνατότητα (κυρίως όταν ανακύπτουν αμφισβητούμενα ζητήματα για την ισχύ ή το αμετάκλητο της άλλοδαπης περί διαζυγίου απόφασης) να διαταχθεί με δικαστική απόφαση (Κονομελούς Πρωτοδικείου, Εφετείου ή Αρείου Πάγου) ή κατά τα άρθρα 763 παρ. 2 και 3 και 770 Κ.Πολ.Δ. αναστολή της ισχύος και της εκτέλεσης της εν λόγω απόφασης με την οποια κηρύσσεται έκτελεστή η αμετάκλητη περί διαζυγίου απόφαση του άλλοδαπου δικαστηρίου, σε περίπτωση δε τριτοιας αναστολής δεν υποχρεούται πλέον ο αρμόδιος Μητροπολίτης να λάβει πνευματικώς το γάμο των ενόψη των ανωτέρω εκτεθέντων ο αρμόδιος Εισαγγελέας, κατ'ανάλογον εφαρμογή του ως άνω άρθρου 49 παρ. 6 του Ν.Δ/τος 126/1969, απευθύνει προς τον αρμόδιο Μητροπολίτη αντίγραφο της κατ'άρθρο 905 παρ. 4 Κ.Πολ.Δ. απόφασης (μέ την οποία κηρύσσεται έκτελεστή στήν ήμεδαπή ή αμετάκλητη περί διαζυγίου απόφαση του άλλοδαπου δικαστηρίου) για την πνευματική λύση του γάμου, προκειμένου όμως να απευθύνει προς τον αρμόδιο Μητροπολίτη αντίγραφο της ως άνω απόφασης (οφείλει προηγουμένως γὰ ερευνησε αν ανεστάλη, κατά τα άρθρα 763 παρ. 2 και 3 και 770 Κ.Πολ.Δ., η ισχύς και η εκτέλεση της ως άνω κατ'άρθρο 905 παρ. 4 Κ.Πολ.Δ. δικαστικής απόφασης ή αν, επί άσκήσεως ένδικων μέσων (έφέσεως ή αναιρέσεως), είναι έικρεμής αίτηση (του ίδιου ή άλλου τυχόν διαδίκου) περί αναστολής της ισχύος και της εκτέλεσης της ως άνω δικαστικής απόφασης και σε καταφατική περίπτωση να άρνηθεί να ίπευθύνει αντίγραφο της κατ'άρθρο 905 παρ. 4 Κ.Πολ.Δ. απόφασης στον αρμόδιο Μητροπολίτη,

Γις άλλο-
δαπης αμετά-
κλητης περι-
διαζυγίου -
αποφάσεως -
και αντίγρα-
φο -----

π

-για τήν πνευματική λύση του γάμου. Έτσι ο αρμόδιος Εισαγγε-
λεός, στον οποίο προσιομίζεται εντέγραφο της ως άνω κατ'άρθρ.
905 παρ.4 Κ.Πολ.Δ. (δικαστικής αποφάσεως) για να το απευθύνει,
στον αρμόδιο Μητροπολίτη κατ'άρθρ. 49 παρ.6 του Ν.Δ/τος 126/
1969 για τήν πνευματική λύση του γάμου, τίθεται πρό του δι-
αδικαστικού ή να άσκησει κατ'αρχήν λόγω άποφάσεως, όπως έχει
δικαίωμα, κατ'άρθρα 761 και 769 Κ.Πολ.Δ., τα επίτρεπόμενα
ένδεια μέσα (έφεση ή άναίρεση) και να υποβάλει, συγχρόνως αί-
τηση άναστολής της ίσχύος και της εκτέλεσεως της εν λόγω άπο-
φάσεως (κατ'άρθρ. 763 παρ.3 και 770 Κ.Πολ.Δ.), ή αν κρίνει
ότι δεν συντρέχει λόγος να άσκησει έφεση ή άναίρεση και να
υποβάλει αίτηση άναστολής της ίσχύος και της εκτέλεσεως της
ως άνω άποφάσεως, όφείλει να απευθύνει στον αρμόδιο Μητροπο-
λίτη εντέγραφο της κατ'άρθρ. 905 παρ.4 Κ.Πολ.Δ. άποφάσεως (μα-
ζί με εντέγραφο της αλλοδαπής, ή μετάκλητης περί διαζυγίου άπο-
φάσεως) για τήν πνευματική λύση του γάμου. Τήν ίδια υποχρέωση
έχει ο αρμόδιος Εισαγγελεός και όταν ή αίτηση (του δόλου ή
άλλου τυχόν διαδίου) περί άναστολής της ίσχύος και της εκτε-
λέσεως της κατ'άρθρ. 905 παρ.4 Κ.Πολ.Δ. δικαστικής άποφάσεως
έπι μόν άσκήσεως έφέσεως άπορρίφθηκε (από το Εφετείο κ.λπ.)
κατά τή διαδικασία του άρθρου 763 παρ.2 Κ.Πολ.Δ., επί δε άσκή-
σεως άναίρεσεως άπορρίφθηκε από τον Άρειο Πάγο κατά τή δια-
δικασία των άρθρων 565 παρ.2 και 770 Κ.Πολ.Δ.

Μετά τμής της κατ'άρθρ.
905 παρ.4 Κ.Πολ.Δ. άποφάσεως (μαζί με εντέγραφο της αλλοδαπής, ή μετάκλητης περί διαζυγίου άποφάσεως) για τήν πνευματική λύση του γάμου, τίθεται πρό του δικαστικού ή να άσκησει κατ'αρχήν λόγω άποφάσεως, όπως έχει δικαίωμα, κατ'άρθρα 761 και 769 Κ.Πολ.Δ., τα επίτρεπόμενα ένδεια μέσα (έφεση ή άναίρεση) και να υποβάλει, συγχρόνως αίτηση άναστολής της ίσχύος και της εκτέλεσεως της εν λόγω άποφάσεως (κατ'άρθρ. 763 παρ.3 και 770 Κ.Πολ.Δ.), ή αν κρίνει ότι δεν συντρέχει λόγος να άσκησει έφεση ή άναίρεση και να υποβάλει αίτηση άναστολής της ίσχύος και της εκτέλεσεως της ως άνω άποφάσεως, όφείλει να απευθύνει στον αρμόδιο Μητροπολίτη εντέγραφο της κατ'άρθρ. 905 παρ.4 Κ.Πολ.Δ. άποφάσεως (μαζί με εντέγραφο της αλλοδαπής, ή μετάκλητης περί διαζυγίου άποφάσεως) για τήν πνευματική λύση του γάμου. Τήν ίδια υποχρέωση έχει ο αρμόδιος Εισαγγελεός και όταν ή αίτηση (του δόλου ή άλλου τυχόν διαδίου) περί άναστολής της ίσχύος και της εκτέλεσεως της κατ'άρθρ. 905 παρ.4 Κ.Πολ.Δ. δικαστικής άποφάσεως έπι μόν άσκήσεως έφέσεως άπορρίφθηκε (από το Εφετείο κ.λπ.) κατά τή διαδικασία του άρθρου 763 παρ.2 Κ.Πολ.Δ., επί δε άσκήσεως άναίρεσεως άπορρίφθηκε από τον Άρειο Πάγο κατά τή διαδικασία των άρθρων 565 παρ.2 και 770 Κ.Πολ.Δ.

Οσ' Αντεϊσαγγελεός

Γεώργιος Πλαγιανάκος